

til samtlige Forhold turde være passende. Den her foreslaaede Forandring vil nødvendigjøre Benyttelsen af Serier, og der er derfor i Lovforslagets § 2 optaget en dertil sigtende Bestemmelse under Henvisning til de i Loven af 19de Februar 1861 § 1 indeholdte For skrifter.

Til § 3.

I Loven af 28de Mai 1880 er ikke optaget nogen til Bestemmelsen i Loven af 20de Juni 1850 § 2 b svarende For skrift, idet man ved Lovens Affattelse gik ud fra, at, efterat der ved Loven om Udpantning af 29de Marts 1873 § 15 var givet en almindelig Afgang for Paangivere mod Pant i faste Eiendomme til paa de nærmere i denne § angivne Billaar at betinge sig Udlæg i Pantet, vilde de yderligere Begunstigelses, der ved Loven af 20de Juni 1850 § 2 b vare givne de øvrige Kreditforeninger, ikke behøves for de heromhandlede Kreditforeningers Vedkommende. Det har imidlertid i Praxis vist sig, at de Be-

gunstigelses, der saaledes kunne gives udover Begunstigelsesne efter Lov af 29de Marts 1873 § 15, ikke ere af saa ganske ringe Betydning, idet der ifølge den sidstnævnte Lovbestemmelse ikke kan gjøres Udlæg i Pantet, naar Kapitalen forfalder paa Grund af Pantets Forringelse, ligesom det efter denne Bestemmelse paahbiler Kreditor, forinden han skrider til Udlæget, at give Debitor, forsaavidt han boer paa den pantsatte Eiendom, et Varsel af 3 Dage. De heromhandlede Kreditforeninger ere derfor uheldigt stillede, naar en Kreditor forringer sit Pant, idet de i saa Fald, som Forholdene nu ere, ville være henviste til den besværligere og bekosteligere Søgsmålsvei, ligesom det ikke er heldigt, at en Debitor, naar Fordringen forfalder paa Grund af Udeblivelse med Renter, skal have et Varsel forud. Under disse Omstændigheder, og da der herved ifkun gives de heromhandlede Kreditforeninger de samme Begunstigelses, som tilkomme de øvrige Kreditforeninger i Landet, har man anset det for rigtigt nu ogsaa at søge Loven af 20de Juni 1850 § 2 b gjort anvendelig paa dem.